

РЕШЕНИЕ

№ 26826

гр. София, 11.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9395** по описа за **2024** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. Т. кмет на Столична община, чрез гл. юрк. К. срещу Решение № 3489 от 26.07.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 133-ти състав, по н.а.х. дело № 9291/2022г., с което е отменено наказателно постановление №СО-ИК-К-22-26Р-076/16.06.2022 г., издадено от кмета на Столична община, с което на К. Д. К., ЕГН [ЕГН] на основание чл.472, ал.1 от Изборния кодекс (ИК) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева за нарушение на чл.186, ал.3 от Избирателния кодекс.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуален закон. Изтъква доводи за неправилност на преценката на съда по приложението на чл.40, ал.2 ЗАНН, както и, че актът за установяване на административното нарушение не бил връчен на упълномощено лице. Нарушението е установено с констативен протокол от дата 24.11.2021г., била съставена покана с рег. № ССИ21-КП71-1183/01.12.2021г., с която нарушителят бил поканен да бъде уведомен за установеното нарушение. Посоченото счита, че изпълнява

предпоставките по чл.40, ал.2 ЗАНН за съставяне на акта в отсъствие на нарушителя, и тъй като същият не се е явил и е съставен Акт за установяване на административно нарушение – АУАН № 22-26Р-076 в отсъствие на нарушителя, след което са предприети действия за връчване на акта и същият бил връчен на 14.02.2022г. - на А. Ч. с приложено пълномощно по преписката. Излага доводи за законосъобразност на НП.

Пред съда касаторът поддържа касационната жалба – чрез юрк. К. и иска от съда да отмени съдебното решение и да потвърди НП, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции.

Ответникът – К. К., чрез адв. П. в писмен отговор оспори изцяло касационната жалба като претендира, че обжалваното съдебно решение е поставено при правилно приложени е на закона. Претендира се, че ответникът, смятан за нарушител е известен и има общоизвестен адрес, но наказващият орган не е направил опит да се свърже или да изпрати покана за съставянето на АУАН. Също обосновава допуснато нарушение поради ненадлежно връчване на АУАН на упълномощено лице – А. Ч., което не било назначено на трудов договор, нямало качеството юрисконсулт или адвокат на юридическото лице. Излага доводи по приложението на санкционната норма –чл.472, ал.1 вр. чл.186, ал.3 ИК, както и за представителството на партията, като представляващи партията- три лица, а с вписани на 17.05.2022г., което следвало да бъде съобразено. Моли да бъдат присъдени разноски по договора за правна защита и съдействие и по списък.

Прокурорът –К. при СГП, счита касационната жалба за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

На 13.01.2022 г. свидетелят Е. Л., в отсъствието на жалбоподателя, съставил Акт за установяване на административно нарушение № 22-26Р-076/13.01,2022г., в който било прието за установено, че представляваната от К. К. политическа партия „ВМРО - Българско национално движение“ не е изпълнила задължението си в срок от 7 дни след края на изборния ден на изборите за президент и вицепрезидент и Народно събрание - 2021, провели се на 14.11.2021г. премахне поставените от нея агитационни материали, представляващи плакати, е текст: „ВМРО, 21, браним България“, намиращи се на следните адреси:[жк], бл. 432 - 10 броя,[жк]до блок 202 - 16 броя - нарушение на чл. 186, ал. 3 от ИК. Актът бил връчен на дата 14.02.2022г. на А. В. Ч.. Съдът е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка от приложените по административно наказателна преписка доказателства, както и от разпита на актосъставителя Л. ,които е кредитирал изцяло, не е кредитирал 8 приложени фотоизображения, доколкото не е установено от какво устройство са създадени / възпроизведени и дали са били обект на манипулация.

За отмени НП, решаващият състав е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, но при тяхното издаване са допуснати нарушения на процесуалните правила, които съществено ограничават правото на защита на наказаното лице и обуславят отмяна на обжалваното наказателно постановление. Посочил е, че по делото се установява, че АУАН е съставен на 13.01.2022 г. в

отсъствие на представител на нарушителя политическа партия ВМРО, като АУАН е бил предявен и връчен на нарушителя /чрез упълномощен представител на 25.07.2023 г.

Мотивирал е, че принципно, процедиране по гореописания начин от страна на контролните органи е възможно и би било законосъобразно в хипотезата на чл. 40, ал.2 ЗАНН, т.е. когато нарушителят е известен, но не може да бъде открит или ако последният е бил поканен за съставяне на акта, но не се е явил. В мотивите си е посочил, че по административно-наказателната преписка не са налични доказателства проявена необходимата процесуална активност да уведомят представителя на партията за предстоящото съставяне на АУАН спрямо него, и че са правени опити да бъде открит, но са останали неспешни. Обсъдено е, че актът е връчен на лице, което не е било надлежно упълномощено от К.. Също според съда датата на извършване на нарушението не е изрично изведена в НП, но това не е ограничило правата, от описанието на нарушението позволяват тя да бъде надлежно определена. Като нарушение е прието и несъответствие между описанието на нарушението и неговата цифрова /правна квалификация, като счита, че неправилно и в разрез с чл.186, ал.3 ИК бил определен субектът на нарушението. В АУАН било посочено, че ВМРО, представлявана от К., не е изпълнила задължението си за премахване на агитационни материали и е нарушила чл.186, ал.3 ИК. И актът бил връчен на лице, упълномощен представител на политическата партия. В НП било описано дословно съдържанието на акта, но е посочено, че административно наказание глоба се налага на К. в качеството му на представляващ политическата партия към 2021г. Съдът е приел, че с НП правилно е ангажирана отговорността на К., но с АУАН – неправилно било посочено, че отговорният правен субект е политическата партия. Посоченото водело до неяснота кой е имал задължението да организира и премахне агитационните материали. Извършената впоследствие промяна в представителството на политическата партия, като извършена значително по време след нарушението, е отхвърлена като неотнормиса.

По тези съображения, с обжалваното по делото съдебно решение е отменено наказателно постановление №СО-ИК-К-22-26Р-076/16.06.2022 г., издадено от кмета на Столична община, с което на К. Д. К., ЕГН [ЕГН] на основание чл.472, ал.1 от Изборния кодекс (ИК) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева за нарушение на чл.186, ал.3 от Избирателния кодекс,

Решението е правилно.

При правилно установена фактическа обстановка, съдът е извел правилни правни изводи за допуснато съществено нарушение на материалните разпоредби, довели до нарушаване на правото на защита.

Обосновани са и изводите за неяснота на лицето, срещу което е образувано административно-наказателно производство и отговорно за извършеното нарушение. Съгласно чл. 186, ал. 3 ИК партиите, коалициите и инициативните комитети в 7-дневен срок след изборния ден имат задължение да премахват поставените от тях агитационни материали. В конкретния случай, деянието, предмет на НП е осъществено, тъй като в седмодневен срок след приключване на съответните избори, агитационните материали не са били премахнати от политическата партия, участвала в изборите. В този смисъл е осъществен състава на разпоредбата на чл. 186, ал. 3 от Изборния кодекс. Въпреки това, НП е незаконосъобразно като издадено в противоречие с реда по ЗАНН за издаване на такъв акт. Налице е противоречие между

съставения АУАН и НП, изразяващо се в това, че в АУАН за нарушител е посочена конкретната ПП, представлявана от К., а в НП - за нарушител е посочен К. – като представляващ ПП.

Нарушителят по чл.472, ал.2 ИК не може да бъде партия или коалиция от партии, а нейния председател. Съгласно чл. 186, ал. 3 от действащия Изборен кодекс, адресат на задължението за премахване на поставените агитационни материали по време на предизборната кампания са партиите, коалициите от партии и инициативните комитети, които са ги поставили, но отговорността за неизпълнението на задължението е на лицето, което представлява партията или инициативния комитет, или на лицата, които представляват партията – 472, ал. 2 ИК. Следователно, правилно е ангажирана отговорността на представляващия партията като субект на отговорността, но неправилно е повдигнато административно-наказателното обвинение срещу лицето - субект на задължението - партията.

В казуса по делото липсва надлежно повдигнато с АУАН административно наказателно обвинение срещу субекта на административно-наказателна отговорност и процесното НП е издадено срещу лице, без срещу същото лице и за същото нарушение да образувано административно-наказателно производство по предвидения, както изисква чл.36, ал.1 ЗАНН.

Така НП е издадено без да е образувано административно-наказателно производство, което е достатъчно за отмяната му - поради допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на санкционираното лице.

Споделими са останалите доводи на съда относно издаването на АУАН без да е връчена покана за съставянето му и изпълнени изискванията по чл.40, ал.2 ЗАНН.

С оглед на изложеното, настоящият касационен състав намира, че при постановяване на решението Софийският районен съд не е допуснал нарушение по приложението на закона.

Правилен е изводът на СРС за допуснато в хода на административно-наказателното производство съществено процесуално нарушение относно следното: нарушена е процедурата по съставяне на АУАН, регламентирана с чл. 40 от ЗАНН, което е довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. За реализирането на процесуалната възможност по чл.40, ал.2 ЗАНН е необходимо и достатъчно да е отправена покана, която да е надлежно връчена (съобщена), а нарушителят да не се яви. В случая действително няма данни за съставяне на покана до политическата партия, с която представляващият същата да е поканен да се яви на конкретна дата за да му бъде съставен АУАН. Твърдението на касатора за изпратена покана за запознаване с установеното нарушение по констативния протокол, (която също не се съдържа по делото) не равнозначно на покана за съставяне на АУАН и поради това е неотнормено.

Изтъкнатите от касатора доводи за надлежно положени усилия да се покани нарушителя за съставяне на АУАН не се споделят и актът е съставен преди да е установена по надлежен начин някоя от хипотезите на чл.40, ал.2 от ЗАНН. Необходимостта от присъствие на нарушителя, респ. негов представител при съставяне на акта се обуславя от обстоятелството, че би могло да не се стигне до образуване на административно-наказателно производство, ако нарушителят би представил доказателства, водещи до удостоверяване липса на нарушение или до отпадане неговата отговорност, което обстоятелство поради липсата на редовно и надлежно уведомяване на представителя на ПП, отговорен за нарушението, е

ограничило правото на защита. Следва да се посочи, че и АУАН не връчен валидно, както е обосновал и СРС.

С оглед изложеното, касационната жалба се явява неоснователна, а решението на СРС, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Предвид своевременно направеното искане за присъждане на разноси от страна на ответника по касационната жалба, искането следва да бъде разгледано. Представен е списък на разноските – 500 лв. по договор с предмет подаване на отговор на касационната жалба срещу решението на СРС и осъществяване на процесуално представителство пред АССГ. От ответника е направено възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, което съдът намира освен за немотивирано и за неоснователно, с оглед осъществената защита на интересите на наказаното лице и пред касационната инстанция – подробно съображения в отговор на касационната жалба.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XXVI касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3489 от 26.07.2024г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 133-ти състав, по н.а.х. дело № 9291/2022г.,

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, със съдебен адрес в [населено място], [улица], да заплати на К. Д. К., ЕГН [ЕГН], сумата от 500 (петстотин) лева за разноси пред касационната инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.